

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2014, declarat de avocatul Valeriu Pelin în numele inculpatului

Gurgurov Iuri Gheorghe, născut la
12 septembrie 1961, originar și domiciliat mun.
Chișinău, str. Criuleni 81.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.04. - 27.06.2014;

Instanța de apel: 21.07. - 15.10.2014;

Instanța de recurs: 22.12.2014 - 25.02.2015.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 iunie 2014, *pe baza probelor examinate la faza de urmărire penală*, Iuri Gurgurov a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, iar în baza art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat *în fapt* că, Iuri Gurgurov, la 10.12.2013 aproximativ la ora 07⁵⁵, conducînd microbuzul model „Volkswagen LT 35 ” cu n/î C OK 990, se deplasa prin mun. Chișinău pe str. V. Alecsandri din direcția str. A. Mateevici spre str. Lacului.

În timpul deplasării, ajungînd în intersecția str. V. Alecsandri cu str. Lacului, mun. Chișinău, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct. pct. 11 lit. f), 46 lit. a) și 45 alin. 1), 2) ale Regulamentului Circulației Rutiere, ca urmare virînd pe str. Lacului, mun. Chișinău cu oglinda retrovizor dreapta, a comis tamponarea pietonului E. Iacovleva, a. n. 2003, care traversa str. Lacului de la dreapta spre stînga relativ deplasării microbuzului menționat și apoi cu roata dreaptă din față a trecut peste gamba stîngă a pietonului.

În rezultatul accidentului rutier, pietonului E. Iacovleva, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 339/D din 26.02.2014 i-au fost cauzate leziuni corporale medii.

3. Avocatul Valeriu Pelin în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În susținerea cerințelor sale apelantul a menționat că, pedeapsa stabilită este prea aspră, deoarece inculpatul a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale, recunoscând integral vina, s-a căit sincer, a restituit integral prejudiciul cauzat părții vătămate, care nu are nici o pretenție față de inculpat și nu dorește ca acesta să fie pedepsit aspru.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2014 a fost respins ca nefondat apelul apărării, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, la capitolul individualizării pedepsei aplicate inculpatului Iu. Gurgurov, prima instanță a ținut cont de dispozițiile art. art. 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal.

În contextul cerințelor apelantului privind aplicarea față de inculpatul Iu. Gurgurov a unei pedepse sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanța de apel a menționat că sancțiunea dată este prea blândă, inechitabilă și inoportună la caz.

Astfel, verificând corectitudinea aplicării prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a stabilit sancțiunea sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în limita prevăzută de lege, or, sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de pînă la 3 ani, respectiv, reducînd 1/3, din limitele de pedeapsă, sancțiunea aplicată încadrîndu-se în aceste limite.

Argumentele apelantului referitor la circumstanțele care generează aplicarea unei pedepse mai blînde, sub formă de amendă, au fost respinse de către instanța de apel, ținînd cont de faptul că, lipsa antecedentelor penale, recunoașterea vinovăției și căința sinceră, au fost deja luate în considerație la numirea pedepsei.

Respectiv, în opinia instanței de apel, față de inculpat, corect și echitabil au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, astfel, avînd în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpatului, iar aplicarea pedepsei mai blînde nu este rațională și nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului.

Totodată, instanța de apel a considerat că soluția instanței de fond, privind aplicarea sancțiunii complementare, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului.

5. Avocatul Valeriu Pelin în numele inculpatului Iuri Gurgurov a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel solicitînd casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, invocînd motive similare menționate în cererea de apel.

6. Pe marginea recursului declarat de apărare, a prezentat referință procurorul, solicitând inadmisibilitatea recursului ordinar, deoarece argumentele invocate referitor la aplicarea față de inculpatul Iu. Gurgurov a unei pedepse sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, sunt neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din textul recursului, autorul acestuia nu a făcut trimitere la vreun temei de drept concret din cele stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, invocând faptul că instanța de apel i-a aplicat inculpatului Iu. Gurgurov o pedeapsă prea aspră, însă Colegiul penal reține că, din textul recursului, argumentele invocate se reflectă în temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”.

Colegiul penal conchide că, temeiul enunțat nu persistă în cauză, deoarece instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a ținut pe deplin cont de prevederile art. art. 7, 61, 75, 76, 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, și anume de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea penală.

Așadar, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, în limita prevăzută de lege, or, sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de pînă la 3 ani, respectiv fiind corect redusă 1/3, din limitele de pedeapsă și sancțiunea aplicată se încadrează în aceste limite.

Cu referire la argumentele pe care apărarea repetat le-a invocat în recurs ordinar privind circumstanțele atenuante care nu au fost luate în considerație la stabilirea pedepsei, Colegiul penal menționează că, în cazul în care instanța a constatat circumstanțele atenuante (*recunoașterea vinovăției, căința sinceră*) și a aplicat inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, aceste circumstanțe nu mai pot servi temei care ar influența aplicarea unei pedepse mai blînde (*sub formă de amendă*), deoarece ar însemna că la aceleași circumstanțe atenuante se acordă o dublă valență juridică.

Deci, hotărîrea instanței de apel prin care a fost menținută soluția primei instanțe de condamnare a inculpatului Iu. Gurgurov în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată în baza art. 90 Cod penal, a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an, în opinia instanței de recurs este corectă și echitabilă.

Totodată, Colegiul penal apreciază corectă concluzia instanței de apel referitor la menținerea soluției primei instanțe referitor la aplicarea sancțiunii complementare, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un

termen de 2 ani, care va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului.

Astfel, se reține că, recursul declarat de avocatul Valeriu Pelin, nu se întemeiază pe temeiurile stipulate expres în dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, mai mult, recurentul nu reflectă în ce constă problema de drept de importanță generală care, în opinia lui, persistă în cauză, care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar duce la casarea hotărârii atacate prin prisma temeiului din norma de drept vizată.

Subsidiar, Colegiul penal remarcă că, argumentul recurentului *referitor la aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele de judecată*, este irelevant în coraport cu solicitările înaintate în recurs, deoarece acest motiv presupune dezacordul cu procedura simplificată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar solicitările din recurs sunt formulate prin prisma dezacordului cu pedeapsa aplicată inculpatului.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

8.În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Valeriu Pelin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui **Gurgurov Iuri Gheorghe**, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 01 aprilie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev